

Vergaderjaar 1987–1988

20 458

Regels betreffende melding van buitenlandse boycotmaatregelen (Wet melding buitenlandse boycot-maatregelen 1988)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

Op 3 juni 1984 trad de Wet melding buitenlandse boycotmaatregelen (Stb. 215) in werking. Ingevolge artikel 10, eerste lid, van vorengenoemde wet zou de werkingsduur zich beperken tot drie jaren na de dag waarop de wet in werking is getreden. Inmiddels is de wet ongewijzigd verlengd voor een periode van één jaar (Stb. 1987, 252). Op 10 september 1987 werd de eindrapportage betreffende de toepassing van de wet aan de Staten-Generaal aangeboden, met daarin onder meer het beleidsvoornemen de meldingsplicht, zij het met enige beperkingen, te handhaven (kamerstukken II 1987/88, 20 087). Het thans voorliggende wetsvoorstel strekt daartoe.

2. Doelstelling en inhoud van de wet

De doelstelling van de Wet melding buitenlandse boycotmaatregelen 1988 is gelijk aan die van de wet van 1984 en omvat het verwerven van meer exacte informatie over de aard en de omvang van de effecten van buitenlandse boycotmaatregelen binnen Nederland.

De inhoud van dit wetsvoorstel komt grotendeels overeen met de bepalingen van de voorgaande wet. In de eerdergenoemde eindrapportage werd reeds aangekondigd, dat de meldingsplicht ten aanzien van verklaringen met betrekking tot de route en de plaats van registratie van het te gebruiken vervoermiddel zou kunnen worden beëindigd, omdat op grond van de reeds verkregen informatie kon worden vastgesteld dat deze buitenlandse boycotmaatregel niet leidt tot een inbreuk op de Nederlandse rechtsorde en evenmin andere negatieve consequenties heeft voor het Nederlandse bedrijfsleven dan een vrij omvangrijke administratieve belasting. Ingevolge de ongewijzigde doelstellingen van de Wet melding buitenlandse boycotmaatregelen is het gerechtvaardigd deze specifieke maatregel uit te zonderen van de thans voorliggende wetgeving. Voor andere boycotmaatregelen is het beeld nog niet zo duidelijk dat tot uitzondering van de meldingsplicht kan worden besloten.

Dit wetsvoorstel voorziet niet meer in de instelling van een Commissie buitenlandse boycotmaatregelen. Het feit dat de Commissie in de afgelopen periode weinig verzoeken om informatie of klachten heeft ontvangen, was voor de Commissie aanleiding haar voortbestaan niet aan te bevelen. Na heroverweging van ons aanvankelijke standpunt, weergegeven in paragraaf 7 van de meergenoemde eindrapportage, hebben wij, mede naar aanleiding van het advies van de Raad van State inzake dit wetsvoorstel, besloten de aanbeveling van de Commissie buitenlandse boycotmaatregelen te volgen en in het wetsvoorstel geen bepaling meer opgenomen die voorziet in instelling van de Commissie. In de praktijk is reeds gebleken, dat men zich bij klachten over buitenlandse boycotmaatregelen vaak ook nu al rechtstreeks tot het Ministerie van Economische Zaken wendt. Vanzelfsprekend kan men met eventuele problemen altijd bij het ministerie terecht en daar zal men ook steeds bereid zijn om waar mogelijk hulp te bieden.

Daarnaast zal, in afwijking van de thans geldende meldingswet, de Minister van Economische Zaken niet meer gehouden zijn jaarlijks een verslag uit te brengen aan de Staten-Generaal. In plaats daarvan zal jaarlijks in de memorie van toelichting bij de begroting van het Ministerie van Economische Zaken aandacht worden besteed aan de toepassing van de wet.

Wij stellen voor de wet met ingang van 1 januari 1991 te laten vervallen, ten einde een ijkpunt in te bouwen om te beoordelen of verdere verlenging van de wet noodzakelijk is. Het eindverslag en de definitieve beleidsconclusies over de wet zullen daartoe tijdig aan de Staten-Generaal worden aangeboden.

3. Deregulering

Het onderhavige wetsvoorstel bevat, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de doelstellingen van de wet, een vermindering van de administratieve lasten voor de overheid en voor het bedrijfsleven in vergelijking met de wet van 1984, zulks als gevolg van het vervallen van de meldingsplicht van eerdergenoemde boycotmaatregel.

4. Artikelen

In *artikel 2, derde lid*, is een uitzondering op de meldingsplicht betreffende de routeverklaringen en de verklaringen omtrent de staat van registratie van vervoermiddelen opgenomen.

Artikel 5, tweede volzin, bevat een bijzondere voorziening voor het geval dat de Wet melding buitenlandse boycotmaatregelen 1988 in werking treedt voor de datum waarop de thans geldende meldingswet vervalt. Deze zal in dat geval vervallen op het tijdstip waarop de meldingswet 1988 in werking treedt.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. M. C. T. van Rooy

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Minister van Justitie, a.i.
C. P. van Dijk

Bijlage

Overzicht van de financiële gevolgen voor de rijksbegroting

1. Behoort bij wetsontwerp inzake: BEB/87/2572

2. Ingediend/ingezonden: 11 december 1987

1. Omschrijving van het voorstel: Wet melding buitenlandse boycot-maatregelen 1988

2. Beoogde datum van inwerkingtreding/ingang: 4 juni 1988

Financiële gevolgen voor de rijksbegroting (in miljoenen guldens)	Begrotingsjaar X (laatst ingediende begroting)	Meerjarenramingen			
		(jaar X+1)	(jaar X+2)	(jaar X+3)	(jaar X+4)
Uitgaven	250.000,-	175.000,=	175.00,=		
1.1					
1.2 Specificatie					
e.v.					
2. Totaal					
3. Reeds opgenomen in begroting en in meerjarenramingen					
4. Verhoging/Verlaging t.o.v. begroting en meerjarenramingen					
Ontvangsten					
1.1					
1.2 Specificatie					
e.v.					
2. Totaal					
3. Reeds opgenomen in begroting en in meerjarenramingen					
4. Verhoging/Verlaging t.o.v. begroting en meerjarenramingen					

Toelichting op de raming: Raming van de kosten betreft vnl. indirecte kosten, te weten huisvesting, personeelskosten, begeleiding automatische verwerking (software), afschrijving en hebben geen **direct** effect op 's-Rijks begroting.

Compensatie: N.v.t.

Prestatiegegevens: N.v.t.